

Rozjímanie na piatok 1. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na piatok prvého adventného týždňa.

Navrhované témy sú: potreba Božej milosti; Božie milosrdenstvo nás zachraňuje; prijať Božieho milosrdenstvo a šíriť ho.

JEŽIŠ KÁŽE a uzdravuje chorých v okolí Tiberiadského jazera. Jeho sláva sa rozšírila po celom regióne. Ľudia o ňom hovoria a pýtajú sa ho. Mnohí v ňom už vidia prislúbeného Mesiáša. Vtedy, keď odchádzal z jednej dediny, „išli za ním dvaja

slepci a kričali: 'Dávidov, zmiluj sa nad nami!'“(Mt 9, 27). Slepci sa určite nechali viesť hlukom zástupu, ktorý sprevádzal Pána. Je celkom možné, že im dav uvoľnil cestu, alebo dokonca, že ich niekto doviedol k tomu, ktorého hľadali. Keď teda Pán prišiel na miesto určenia, mohli k nemu pristúpiť a predniesť svoju prosbu. Ježiš im povedal: „Veríte, že to môžem urobiť?’ Oni mu odpovedali: 'Áno, Pane'. Tu sa dotkol ich očí a povedal: 'Nech sa vám stane, ako ste uverili'“ (Mt 9, 28-29).

Podobne ako slepci v evanjeliu, aj my sa cítime odkázaní na pomoc. Oni trpeli ťažkým fyzickým obmedzením; my si v našej modlitbe uvedomujeme, že aj my prežívame toľko materiálnych a duchovných obmedzení. Mnohé veci by sme chceli vidieť jasnejšie. Niekedy sa nám zdá, že sa všetko rozmazáva. Možno podobne ako dvaja slepci, ktorí nasledovali Ježiša, chceme v

srdci volať o jeho pomoc. Chceme sa predierať davom, kým sa k nemu nedostaneme. Potom budeme z hĺbky duše prosiť o naše uzdravenie, presvedčení o jeho milosrdenstve. A vedomie, že nás Ježiš počuje, nás naplňa nádejou.

Ježiš Kristus prišiel na svet, aby nás zachránil. On „je pripravený dať nám milosť vždy, a najmä v týchto časoch; milosť na nové obrátenie, na rast v nadprirodzenej oblasti; na väčšiu odovzdanosť, na pokrok vo svätosti, na to, aby nás viac zapálil“[\[1\]](#). Ježiš Kristus, ak ho o to prosíme, môže priniesť svetlo aj do našich očí.

„TERAZ, KEĎ SA blíži čas spásy, je útechou počuť z pier svätého Pavla: *Ale keď sa zjavila dobrota Boha, nášho Spasiteľa, a jeho láska k ľuďom, spasil nás nie pre spravodlivé skutky,*

ktoré sme my konali, ale zo svojho milosrdenstva (Tit 3, 4-5).

Keď začnete listovať vo Svätom písme, odhalíte neustálu prítomnosť Božieho milosrdenstva, ktoré naplňa zem (Porov. Ž 33(32), 5), ktoré sa vzťahuje na všetky jeho deti, *super omne carne* (Porov. Sir 18, 12), ktoré nás obklopuje (Porov. Ž 32(31), 10), ktoré nás predchádza (Porov. Ž 59(58), 11), ktoré sa rozhojňuje, aby nám pomáhalo (Porov. Ž 36(35), 6-7), a v ktorom sa neustále utvrdzujeme (Porov. Ž 118(117), 2). Boh, milujúci otec, pamätá na nás vo svojom milosrdenstve (Porov. Ž 25(24), 7): milosrdenstve láskavom (Porov. Ž 109(108), 21), milosrdenstve krásnom, ako kvapky za veľkého sucha (Sir 35, 26)“[2].

Ak budeme čoraz viac spoznávať, aký je Boh, budeme mať všetky dôvody cítiť sa s ním bezpečne. Uteší nás vedomie, že prišiel pre nás a že jeho

obľúbencami boli vždy chorí a ľudia s veľkým srdcom, aj keď ich trápení bolo veľa. Pripomínajú nám to slová proroka Izaiáša, ktoré čítame v prvom čítaní dnešnej svätej Omše: „A v ten deň počujú hluchí slová knihy a z tmy a temnoty oči slepých prehliadnu. Pokorní budú v Pánovi rásť v radosti a najbiednejší z ľudu budú plesať v Svätom Izraela“ (Iz 29, 18 - 20).

„Akú istotu v nás musí vyvolávať tento Pánov súcit! *Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný* (Ex 22, 27). Je to pozvanie, sľub, ktorý nezostane nesplnený. *Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase* (Hebr 4, 16).

Nepriatelia nášho posväcovania nič nezmôžu, pretože Božie milosrdenstvo nás predchádza; a ak — z vlastnej viny a slabosti —

padneme, Pán nám príde na pomoc a zdvihne nás“[3].

JEŽIŠ UZDRAVUJE slepých tak, že sa dotkne ich očí. Evanjelisti často opisujú Pána, ktorý vystiera ruku k chorým. Je to názorné znamenie jeho božskej moci, ktorá si podmaňuje zlo. Boh prijíma a vykupuje všetky ľudské situácie: aj tie najťažšie a najzúfalejšie, aj tie, ktoré sa môžu zdať vzdialené. „Milosrdenstvo nášho Pána je najviditeľnejšie, keď sa skláňa nad ľudskou biedou a prejavuje súcit tým, ktorí potrebujú pochopenie, uzdravenie a odpustenie. Všetko v Ježišovi hovorí o milosrdenstve, ba on sám je milosrdenstvo“[4].

Nechajme sa dotknúť Bohom a žime svoj kresťanský život s postojom dieťaťa v atmosfére dôvery. Máme

neotrasiteľnú istotu, že Pán „nás miluje, a kto miluje, ten chápe, čaká, dôveruje, neopúšťa, neodrezáva mosty, vie odpúšťať. Pamätajme na to v našom kresťanskom živote: Boh na nás vždy čaká, aj keď sme ďaleko. Nikdy nie je ďaleko, a ak sa k nemu vrátíme, je pripravený nás objat“[\[5\]](#).

Vtedy si uvedomíme, že život je vo svojej podstate neustálym dialógom medzi našou slabosťou a Božím milosrdenstvom, podobne ako medzi dvoma slepcami a Ježišom. Pánova otázka im pripomína, že najdôležitejšia je dôvera v neho. Potom prichádza rozhodná odpoveď: dôverujeme!

Radosť slepcov po ich uzdravení bola taká obrovská, že o tom nemohli mlčať. Aj my, keď vidíme zázraky, ktoré Ježiš robí v našich dušiach, chceme ohlasovať dobrotu nášho Boha, ktorý nás prichádza zachrániť. Keď počas tohto času modlitby

uvažujeme o dare jeho
milosrdenstva, zostávame s dušou
zapálenou vďačnosťou. Svoju vďaku
vyjadrujeme Panne Márii, skrze
ktorú prišiel na svet náš Spasiteľ.

[1] Svätý Josemaría, *Poznámky z
rozjímania*, 2-III-1952.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 7.

[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 7.

[4] František, *Posolstvo k 31.
svetovému dňu mládeže*, 15-VIII-2015.

[5] František, *Homília*, 7-IV-2013.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-1-tyzdna-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-1-tyzdna-v-adventnom-obdobi/) (23.03.2026)